

COMBAT

DIARI ANTIFFEIXISTA DE LA TARDÀ

Núm. 43

Girona, dimarts 8 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

La pitjor acusació

Pel seu interès publiquem avui el següent article de «La Publicitat»

La col·laboració estrangera a la rebel·lió espanyola, reconeguda per tothom, és la pitjor acusació a la venalitat, a la inèpcia dels militars espanyols de la restauració ençà. Els generals rebels, amb la sublevació han demostrat que Espanya no tenia exèrcit ni material de guerra aprofitable. En alçar-se contra el règim i el Govern comptaven gairebé amb tot l'aparell militar d'Espanya, però per a mantenir la rebel·lió han hagut de comprar armes, municions, avions i oficials fora d'Espanya i llogar unes forces mercenàries. ¿Què tenia, doncs, l'exèrcit espanyol, que mereixés aquest nom? Ara s'ha vist ben clar que Espanya no hauria pogut resistir ni vuit dies de guerra amb qualsevol altre país d'Europa.

Aquesta ficció que l'ajut del feixisme estranger cada dia fa més vergonyosa durant anys i anys ha costat més de la meitat del pressupost, de despeses de l'Estat espanyol. L'exèrcit consumia més de la meitat del pressupost, però Espanya estava indefensa en tots sentits, fins a la extrem que els mateixos militars que absorbiens aquestes sumes fabuloses, quan s'han volgut sublevar han hagut de comprar les armes i els homes a l'estrange. Ni estaven preparats per una guerra civil. ¿Com es fonien les enormes partides que els contribuents havien d'omplir? El compte és clar: servien per a mantenir ben regalats cinc-cents vuitanta generals inútils i una oficialitat proporcionada a un generalat monstruós. Les milionades que el poble ha hagut de pagar han servit per a alimentar una casta corrumpuda que quan ha vist perillar el seu negoci s'ha girat contra el país que havia enganyat sistemàticament i no mira prim a passarlo a sang i foc per defensar els seus ínics privilegis.

Aquesta consideració sola és prou per a justificar la ira que el poble sent davant de la provocació d'aquests homes que li han xuclat la sang de les venes sense compassió. Cal només comparar les partides del pressupost dedicades a Instrucció Pública i les del pressupost de Guerra, per veure qui té raó entre el poble i els sublevats. Espanya no tenia escoles, però tampoc no tenia armament ni exèrcit eficaç; el departament de Guerra, però, en cinquanta anys ha consumit una quantitat astronòmica de milions; en canvi, els diners que ha esmercat en Instrucció Pública durant mig segle no sumen els que ha destinat al departament de Guerra en aquests tres últims anys. Si les partides haguessin estat canviades, és a dir, si tot el que s'ha despès en exèrcit hagués estat aplicat a Instrucció, Espanya potser no hauria tingut canons, però hauria tingut escoles, i no patiria el flagell que l'arrasa per tots quatre costats. Per què no hem tingut escoles ara tenim una guerra civil furiosa, i els que la fan han de comprar les eines a l'estrange.

DESPRES DE LA MILITARADA

Les J. O. N. S. de Falange, una de les Organitzacions Feixistes més importants d'Espanya

II

Sabem que els originals de Falange Espanyola que varem publicar ahir varen causar sensació. Avui seguim la continuació publicant també algun altre document d'aquests criminals que volien ensorrar Espanya instaurant una dictadura militar. En ells veuran els nostres lleïdors l'espiritu inicu, el virus que brollava dels seus cors carregats de fel que els impulsava a cometre tota classe d'actes de feudalisme i xuleria.

Un dels clàssics juraments d'adhesió que es comprometien a seguir en tots els seus paràgrafs era el següent:

«FALANGE ESPAÑOLA
DE LAS J. O. N. S.

Juramento de adhesión

«Juro darme siempre al servicio de España».

«Juro no tener otro orgullo que el de la Patria y de la Falange, vivir bajo la Falange con obediencia y alegría, impetu y paciencia, gallardía y silencio.»

«Juro lealtad y sumisión a nuestro Jefe, honor a nuestros muertos, imposible perseverancia en todas las vicisitudes.»

«Juro dondequier que esté para obedecer o para mandar, respetos a nuestra jerarquía del primero al último rango.»

«Juro rechazar y no dar por oída toda voz de amigo o enemigo que pueda debilitar el espíritu de la Falange.»

«Juro mantener sobre todas las cosas la idea de Unidad: Unidad entre las tierras de España, Unidad entre las clases de España, Unidad en el hombre y entre los hombres de España.»

«Juro vivir en esta Santa Hermandad con todos los de la Falange y prestar todo auxilio y deponer toda diferencia siempre que sea invocada esta Santa Hermandad.»

Firma

Gerona, a de 1936

actividad al logro de los fines del movimiento bajo la disciplina de los órganos autorizados de Falange.»

«A no pertenecer a ninguna asociación de carácter político o sindical distinta de la Falange, a dejar de pertenecer a aquellas otras de carácter recreativo o cultural cuando me sea ordenado y actuar en todas ellas en beneficio de la Falange.»

«A actuar en todos los sindicatos y secciones de la Falange, según las órdenes que de los Jefes de la Falange reciba.»

«A cotizar normalmente y con la máxima cantidad que mis medios me permitan a destinarn una cantidad mensual a la cotización propresos.»

«A adquirir y propagar la prensa del movimiento.»

«A acatar con disciplina todas las órdenes que reciba, anteponiendo el servicio de la Falange a cualquier otra diversión.»

«A no considerar nunca «en vacaciones» con respecto a la Falange comunicando todos mis trasladados de residencia y propagando en todo lugar el ideario de la Falange.»

Firma

Gerona, a de 1936

Es a dir que amb el precedent jurament si se'ls hi hagués pogut ocurrir (com passa ara) trobarse cara a cara amb els fills del poble —germans nostres, no d'ells— no haguessin respectat la condició d'éssers humans i ens haguessin neutralat fulminentment.

S'havia fet un projecte de normes de conducta que són les que publicuem a continuació.

Proyecto de normas de conducta para los que deseen servir en la primera línea de Falange Española de la J. O. N. S.

«I.—La milicia es una orden religiosa; sus tres votos son: de patriotismo, de obediencia y de espíritu de sacrificio.»

Se ingresa en ella voluntariamente, pero en ella no podrán con-

vivir los tibios, ni los transeuntes. Hacerse militante de la FALANGE, es entregar todos los actos útiles de la vida, para un servicio sagrado: el de ESPAÑA.

II.—El militante tendrá siempre presente, que la prisión, las heridas y aún la misma muerte, son simples actos de servicio.

III.—El duro y penoso servicio de la primera línea, es un honor, no una carga; solo servirán en ella los que se hagan acreedores de tal honor.

IV.—El valor es una cualidad tan imprescindible y propia de todo militante, como la honradez y la lealtad. Solo alardean de valientes aquellos que no lo son. Ningún militante exhibirá, por tanto, extemporáneas ostentaciones de valor.

V.—Siendo voluntario el servicio de la primera línea, el militante queda obligado a cumplir, sin discusión cuanto se lo ordene. El enquadramiento en las milicias obliga al acatamiento, obediencia y sumisión total a las jerarquías militares en ellas establecidas.

VI.—El militante nunca deberá actuar con iniciativa propia. Las órdenes de los Jefes, llegados al Mando por méritos contrastados, son siempre buenas, y desde luego mejor que las ocurrencias personales.

VII.—El militante acometerá sus empresas con constancia y agilidad alegre y deportiva, pero en las actuaciones públicas y muy especialmente en los actos de propaganda sabrá vestirse de seriedad imperturbable, y tendrá siempre en cuenta que no basta cumplir una orden, sino que es preciso ejecutarla con el mayor celo y entusiasmo.

VIII.—Los méritos de los militantes no deberán hacerse públicos, por suponerse a todos capaces de ellos, pero si las faltas, para escarnimiento y vergüenza de quien las cometiere.

IX.—El militante deberá anteponer el servicio de Falange a cualquier diversión o entrenamiento y queda obligado a cumplir a cualquier hora del día o de la noche.

Por el anterior JURAMENTO
DE ADHESIÓN me obligo:

«A consagrar mi entusiasmo y